

La revifalla de la Cançó en català

crònica

Trenta anys després que Els Setze Jutges oferissin el recital fundacional de la Nova Cançó, la Cançó en català viu ara el procés de revifalla més important dels últims tretze anys. La reacceptació de la Cançó en català en un sector cada vegada més ampli del teixit social es consolida en tres grans fronts: el rock, la cançó d'autor i la cançó tradicional. En els tres casos, la presència de cantants i grups de les terres de Girona hi és decisiva i, sovint, predominant. L'exemple del grup gironí Sopa de Cabra, que aquest febrer ha omplert dues nits la sala Zeleste de Barcelona per enregistrar-hi en directe el tercer i el quart àlbums

de la seva carrera, ha servit per acabar de convèncer els mitjans de comunicació, els professionals del medi i el mateix públic del bon moment pel qual passa el rock en català. No és l'únic cas de grup de la zona de Girona que publica discos sense gaires problemes. Sangtraït —de la Jonquera— acostuma a convocar més de dues mil persones a les seves actuacions i a l'abril tindrà el seu tercer àlbum al carrer, Kitsch —de Banyoles—, Pixamandúrries —de Casavells— i Sui Generis —de Girona— també tenen un elapè publicat, i aquesta primavera tenen previst estrenar-se amb un disc formacions com Umpah-Pah

El grup de rock gironí Sopa de Cabra

LLUIS SERRAT EL PUNT

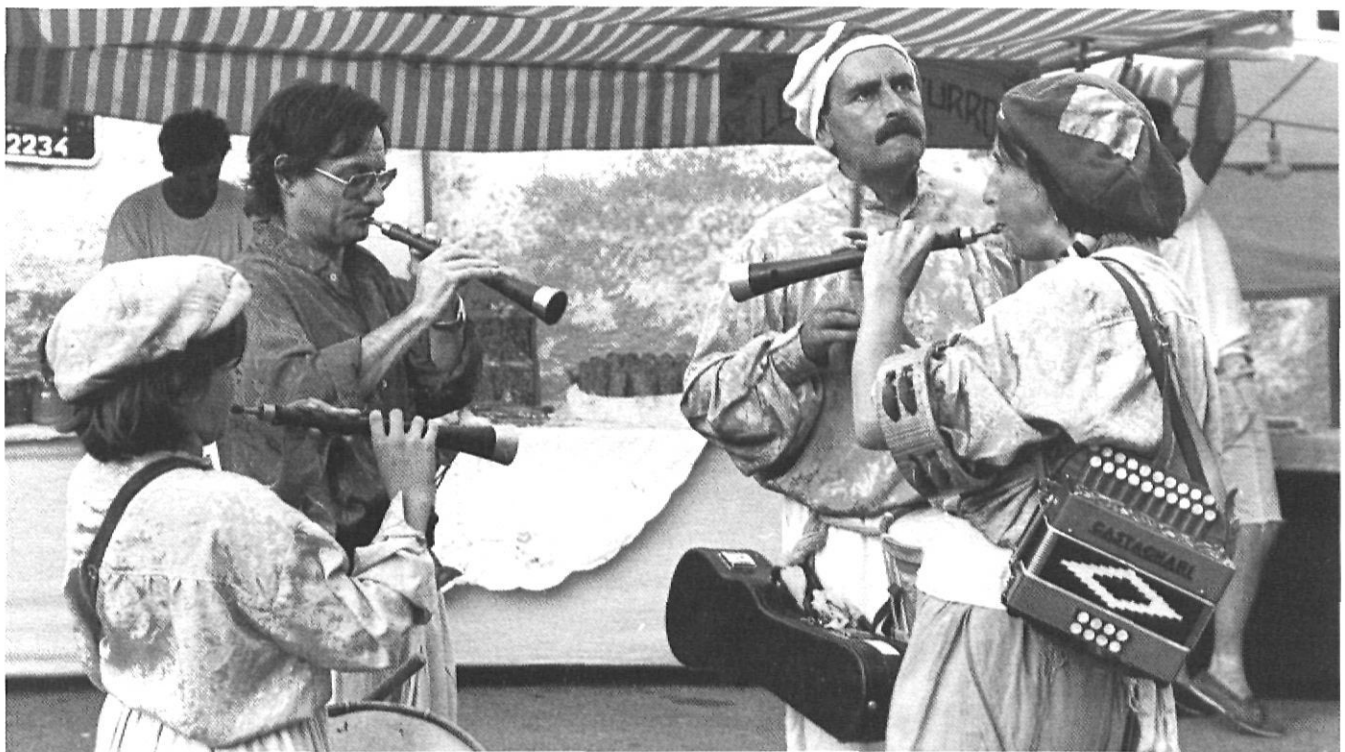
—de Girona—, 972 —de Lloret—, Terratrèmol i Zo-llògics, tots dos de Banyoles. A més, és molt possible que abans d'acabar l'any apareguin discos de grups com Barri Baix —de Girona—, Triclínum —de Salt— i Xucu-Pà, d'Olot. La conjuntura permet que els grups surtin com bolets i que la llista es

al Jove Teatre Regina de Barcelona com a local estable on cada dijous es programa un recital de cançó. Tal com comentava Joan Barril a *El País*, aquest espai s'està convertint a poc a poc en un petit Olympia a la catalana, salvant les distàncies

els auditoris i troba la seva millor plataforma de difusió en

N. FORNIS - EL PUNT

puguí allargar fàcilment en poc temps.

La situació dels cantautors millora amb més lentitud. No tenen tantes possibilitats de professionalització com els grups de rock, però de mica en mica els tornen a sortir actuacions i possibilitats de fer discos, en part gràcies a l'impuls que Ramon Muntaner, cantant en excedència, està donant, des del centre de promoció musical Ressons —de la Generalitat—,

De dalt a baix, l'escalenc Josep Tero i els Grallers de Banyoles, de Vilert (el Pla de l'Estany).

amb la sala parisenca. Mentrestant, el vergelità Lluís Llach es manté com el cantant amb més èxit i un altre empordanès, l'escalenc Josep Tero, es guanya un bon lloc en aquest panorama, coincidint amb l'aparició del seu segon elapé, «Raval», fet amb la col·laboració de Georges Moustaki, Maria del Mar Bonet i Marina Rossell.

Finalment, la cançó d'arrels tradicionals també connecta amb

el cicle de concerts Tradicionàrius, que aquest hivern ha arribat a la seva quarta edició al Centre Cívic L'Artesà de Gràcia. Les terres de Girona hi tenen també una nodrida representació. Hi prenen part dos grups del Pla de l'Estany —Els Trobadors i Els Grallers de Banyoles, els dos de Vilert— i dos de l'Empordà: La Clau de Lluna i Bitayna.

XEVI PLANAS